

ХРОНИКА

България

Честване на 34 години от интронизацията на Българския патриарх Максим

На 4 юли БПЦ чества 34 години от интронизацията на Българския патриарх Максим. Тържествено богослужение по този случай бе извършено на 3 юли. Ден на всички благовести в Св. Петровската катедрала „Св. Александър Невски“.

Съзлатовоа литургия в благодарствените молитви отнася лично патриарх Максим в служение с висшкоропосещените митрополити: Славенския Йоанниев, Видинския Дометиан, Варненския Величкослав, Русенския Неофит, Неврокопския Натанаил, Плевенския Игнатий и Старозагорския Галактион, председателстван от митрополит Славенски Теодосий, Знеполския Николай, Мархиновския Константин и Тивериевския Ти-

хохим, висшкоропосещените архим. Иван, главен секретар на Светия Синод и председател на първото настоятелство при ПСМП „Св. Александър Невски“, архим. Борис, игумен на Бачковския манастир, архим. Иван, протосвещен на Софийската митрополия, представителите на други поместни православни църкви и нас, митрополити епископи, схиархимандрити, архимандрити, протопресвитери, монахи и храмове.

Присъстват от името на Светия Синод по случай 34 години от интронизацията на Българския патриарх Максим: протосвещенарх Г. Савоскиев, митрополит Неофит.

Негово Светейшество проинисе благодарствено

слова към архирепите на БПЦ, целия клир, монашеството и народа.

След службата от името на старейшия съвет, служителите на Софийската митрополия и пастното подражание поднесе викарният епископ Знеполски Николай.

Поздравително слово от името на президента на Р България Г. Първанов, прочете Матей Иван, директор на президентската канцелария. Последвава благодарствено от представителите на поместните православни църкви у нас, проф. Иван Желез Димитров, директор на ИРКМП „Возрождение“ към МС, г-жа Еленава Милева, председателка на България на Международния обществени фонд „Единство на православните народи“ и други официални гости.

Новоосветен храм в манастира в с. Долни Лозен

Два юли празник събра на 29 юли в манастира „Св. ап. Петър и Павел“, в софийското село Долни Лозен, Българския патриарх Максим, президент на сградата г-н Георги Първанов, архиреп, държавенмен и варшавчар, Патриархът на манастира тринадесет години свързва с осъществяването на новонастроения храм носел на първоименните апостоли Петър и Павел. Правнестното залоза на 28 юли е отслужаване на тържество на вечеря с водост от Негово Превосвещенство Видинския еп. Николай и служение с Тивериевския еп. Тимон, протосвещен архим. Иван и сточани епископи.

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

43

44

45

46

47

48

49

50

51

52

53

54

55

56

57

58

59

60

61

62

63

64

65

66

67

68

69

70

71

72

73

74

75

76

77

78

79

80

81

82

83

84

85

86

87

88

89

90

91

92

93

94

95

96

97

98

99

100

101

102

103

104

105

106

107

108

109

110

111

112

113

114

115

116

117

118

119

120

121

122

123

124

125

126

127

128

129

130

131

132

133

134

135

136

137

138

139

140

141

142

143

144

145

146

147

148

149

150

151

152

153

154

155

156

157

158

159

160

161

162

163

164

165

Президенти Първанов поинисе в дар на манастира храм „Свети Петър и Павел“

во Светейшество Българският патриарх и Софийският митрополит Максим извърши чин осъществяване на храма, след което извърши свята Божествена литургия в служение с Долнчанския митрополит Гаврил, Знеполския еп. Николай, Тивериевския еп. Тимон, архим. Иван и много свещенослужители от Софийския епархия. В края на богослужението тържествено слово проинисе патриарх Максим и президентът Първанов.

Дирекция „Возрождение“ към МС, След като извърши чин осъществяване на св. Петър и св. Павел, г-н професор Павлов, член на правителствения съвет три дни на ден да работи, така не трябва да забравят и митрополитите, а да станат и те за възлюбители на храма. На „Св. Стражком Божий...“ почти всички пристъпиха към св. Причастие.

Марио ИВАНОВ,
И курс БФ

на МВР

1

Пренасяне мощите на преп. Йоан Рилски

На 1 юли Негово Висшкоропосещенство Видинският митрополит Дометиан отслужи тържествено св. Литургия в Чирпанския манастир „Св. Йоан Рилски“ в служение с висшкоропосещените архим. Евсей, игумен на обитаята, и клирици от манастира. Тържествено архиреп и богомолен народ от Момбата, Бел мей и

Чирпоци се отпраща към оброчния клир, където бе отслужен традиционният водост. Там митрополит Дометиан проинисе слово за празника, описвайки пренасянето на светите мощи от Търново през Видинска епархия в Среден до Рилския манастир, където почиват и дн.

Л. ИТЕКОВ

170 години храм „Св. Николай“ – с. Кортен

На 9 май (Петри св. Николай) се пазират 170 години от построаването и осъществяването на храм „Св. Николай“ с. Кортен, общ. Сливен, Старозагорска епархия.

Негово Висшкоропосещенство Старозагорският митрополит Галактион и първото настоятелство определена неделна ден – 8 май (Томия неделна) за отбавяване на бележката юбилей.

Отслужена бележката св. Литургия от Старозагорският митрополит Галактион в служение с архирепския наместване: Иван Д. Иванов и местното съществуване – Йордан Първанов, проф. Роман Чернев – председател на храма, проф. Иван Ст. Иванов, вюр. Борис (Байков) и славянският диакон Димитър Димитров. Следващото пък хората при храм „Св. Богородица“ в Нова Загора и местният храм.

Еседа по случай храмава юбилей проинисе акцент на БФ при Шуменския университет „Св. Кирил и Методий“ доц. д-р Ангел Крушев.

След благодарствено слово на митро-

полита, свещенослужителите и богомолен народ в литургично шествие, при поин на тронаря „Св. Николаос воскре“ и камбаня звон, излязла на площада пред църковния вюр, където по старовина траница бе отслужено празнично водост. Г-н Минко Томов, председател на Общинския съвет – гр. Нова Загора, проинисе приветствие и прочете поздравителен адрес от името на Общинската администрация.

Кметът на с. Кортен г-н Милан Димитров даде прием за архиреп и придржаващите го духовници и официални гости.

От чирпоцианците настоятелство

ДОКУМЕНТИ

Призив

от св. Синод на Българската православна църква към благочестивия и православен български народ по повод бедственията наводнения, стелките страници

Боголюбиви братя и сестри,
Нашата родна страна прикована в тези дни големия затруднение. Отстоустването наводнения оставиха без подслон, хвана и събедно за преживяване хиляди хора. Срещно пострадали са районите на Стара Загора, Търговище, Шумен, Русе и Велико Търново.

Това голямо бедствие поставя на изпитание не само нашата физически сили, но и нашето християно братолюбие и милосърдие. Българската църква винаги е била и трябва да бъде там, където е неинят народ, в радости и трудности. Затова се обръщаме към всички наши синодерни и заселвателни от наводнената райони с призив да имаме вяра и упование в Бога, да не се отчайват и изпадат в униние, а да понесат мъжествено сполетаването на беда.

Призоваваме всички чедра на Българската православна църква да проявят състрадание към пострадалите от заселнатите райони, без разлика на веро-

изповядване и етническа принадлежност, защото пред изпитанието всички сме равни.

Нека всеки да помогне според възможностите си, като предостави на бедственията храни и вещи от първа необходимост или иносвещна лията по специално създадената за целта банкова сметка на Българския червен кръст: БУЛБАНК АД, клон „Калотин“, Буковина Бр. № 100 003 0250, банков код: 601 783 077.

Тоест миз на братолюбие ще бъде отслужено на нашия изковен християнски дълг да помагаме на нуждаещите се.

Нека Божественият Бог дава сила на хората от пострадалите райони да продължат поспешително при природите бедствата и да благодарствено добрите дела на всеки, който ще се пригне на помощи с дейна любов и милосърдие.

Гл. секретар на св. Синод

архим. НАУМ

Официални вестни от Синодната палата

На заседанието си от 23 юни Светия Синод на БПЦ обсъди организирването на прощанията VI Църковния събор и взе решение това да се проведат от 19 до 22 юли 2005 г. в Рилската свята обител.

На заседанието си от 9 юли Светия Синод на БПЦ одобри решение за извършването на единствено сватата Църква в периода на послушание в Троянска

бе определена архирепска комисия за подготовката на събора и състав: Варненския митрополит Неофит, Плевенският митрополит Игнатий и председател Видински митрополит Дометиан.

За новина се заплъва 4 лв. Уплащането на новина е в станицата. Може да поинисе банковелепите услуги на Митрополитския прохорд.

ОБЯВА

Св. Синод утвърди, че Синодната палата и синодните вестни в Община Рилска и в Рилска почиват.

За повече информация: тел.: 02/887 58 11, 887. 205.

Сметите на Синодната палата в Неврокоп са 884т сметки следва:
Г-н еп. от 12.07.05 г. № 21 87.07.
И сметка от 23.07.05 г. № 108.
И сметка от 30.08.05 г. № 128.
И сметка от 14.08.05 г. № 128.
Учания 25.08.05 г. № 3.05.
Цената на една карта за стая с три легла е 180.00 лв.
Възможна е включването на храна на цена до 6 лв. дневно.

Христос и Крещиана – Светлина и тъмнина

и те гинна и гинна

Нашата страна е известна с религиозната си гонимост, но все пак мисляща си застават въпреки са с втра с многоговори крещиански традиции се установи и се разпространява източното учение – крещианство. Несъмнено големия риза излиза духовен науку, като резултат на близо пет хилядолетия източностно утвърждение. Основната причина се корени в изпитаната тактика на крещианите: покаяния след смъртта, което се поклони на илюзе божество, но не е вярно, че покаянията поведат до явяване (едно от възмездията) на Велики (или Крещиан) и така освирепява своето учение. Те учат, че всички народи се покланят на едно божество, а Христос не бил никой друг, а сам Христос, своето учение е било по-високо ниво – друго утвърждение бил син на Крещиана. Даме и имената на двамата били сходни по звучене. Да те свърши подобно нещо – възможно изяснение от известност. Думата „Христос“ – гръцки превод от еврейското „Хриш“, означава „Помоляване“. И ако в Евангелието на Христос се казва, че Той „Светлина на света“ и „истинската Светлина“, то думата „крещиан“ на санскрит означава „мерец“, покаянията илюза на само покаяние, който бива двояко на български облик, както пише в „Бхагавад-Гита“:

В същата книга е описано какво нещастие оказва върху човек истински облик на Крещиана. „Много дълга, оръ, грабе, борба, кража, колба и злоба, много мъчение. Аз не мога да запази равновесие при вида на твоите онеправди съмотносни обрци и строгостни зълби... всички хора се устремяват към твоята свят, подобно на мушиците, летящи към огъня, да го загинат и изгори, илюза, която ги потопява. Когато от всички страни си събереш стържачи зълби...“ („Бхагавад-Гита“, гл. 11). Това ужасяващо зрелище завършва с колело от злоба, на което вълна Крещиана. Не е учудващо, че вонят Арджуна, на който се е свалило, че не е вярно, че вонят Арджуна и до духовно спасение се съгласява да изпълни неговата задача и да унивожи цялата сия знаменит рол. Това е достатъчно, за да се убедим в сатанинската същност на мислин „Бог“.

Корено различава картина ни описва св. евангелист Марк (9:5), когато говори за реалната на светите ангели по време на Преображението на Исус Христос. Исус Христос – съществително благоговение: трина пръв вид на Христос в обкръжение на отдавна преминалите и отгледан сват-староветни пророци се присмиса с чувство на възторг: „Равно! Хубаво ми е със“.

Като потвърждение за истинността на своето учение крещианите смятат изготвянето, което, съгласно преданието, е чет завладяно година. В голяма древност поетици източността било потвърждение на истинност. Истинското знание за Бога се запизало у много народи, докато Бог чрез пророк Моисей дал на иудейския народ, който поощава свет за пришествието на Сина Божия и разкрива тайба. Илюза, че не е вярно, ако Законът задължава поклонение на идоли като служение на бесовите (1 Кор. 10:20), то Крещиана съвсем не възвраща против поклонение на други божества, „този, който служи на други божества, служи на илюза, а илюза не е помяната на неговия“, а възвраща на храна, която не е предложена на идолите в жертва, тъй смита за грезиво, понеже явувено на идолопоклонна храна очистило и спазващо храната, водело ги към спасение от идолите.

В учението „Крещиана Съзнание“ се огледа велика рол на обкръжение за явувено на храна в делото на спасение. Човек се „осквернява“, когато приема храна от животински произход. Съзнание, че човек никога не можело да стане чисто. Крещианите учат, че в Бяблбата изнека съвпадо, но християните още не били съзрели за правилното разбиране на Пасхието. А запознат. „Не убий!“ била дадена не само по отношение на убийство, а и на животни. Подобни твърдения разчитат на юдеи след хора, несапопознати със Свещеното Писание, в което се казва: „Всички животни лезни, и всички бесовски сили, всичко, що не делят по земета, и всички вонющи, и всички вонющи, и всички живее, ще ни бъде за храна“ (срв. Ест. 9:2-3). Христос учи, че не храната осквернява човека, а излизането от уста, т. е. от сърцето на човека, от където произлизат дилте илюзи (срв. Мат. 15:17-19).

Най-парадоксално е учението на крещианите с това, че, считайки за грех приемането на храна от животински произход (както наричат това „неговина“), те убия. Предупредват всеки убийство, в това число и убийството на човек, ако това пожелавя „Бог“ Крещиана.

„Крещиана Съзнание“ живи азиста за превръщане човека в ординар човеч вела илюза, че човек никога не можело да бъде чист. Приказват, че наизапазват пример воня Арджуна, който не иска да избява членове на своето семейство, но когато разбав, че се не претрива на неговия път към Крещиана, последва убийството на своето семейство. „Не убий!“ учат и Крещиана вече не е отговорна за своите постъпки и не трябва да се претрива за своите мисли грезиво постъпки, тъй като Крещиана поема върше себе си грезига за тях. Даме да живи илюза, че човек никога не можело да бъде чист в морален план, в това число е илюза за законите на Крещиана. Това е прирчната в някои страни крещианите да са забранили като описва скета.

За духовите учители Исус Христос говори: „По злово-

вете им ще ги поинете“ (Мат. 7:16). За човек, който е „изпълнен венски предписания на „Бхагавад-Гита“, аллюзивно на явяване в крещианите са следните: „Само Този, който гледа по едни и същи начини на шастство и нещастие, който не се рава, не мрачи, оставя всичко добро и зло“ (Бат. гл. 10). „Илюза, че не е вярно, че покаянията поведат до явяване (едно от възмездията) на Велики (или Крещиана) и така освирепява своето учение. Те учат, че всички народи се покланят на едно божество, а Христос не бил никой друг, а сам Христос, своето учение е било по-високо ниво – друго утвърждение бил син на Крещиана. Даме и имената на двамата били сходни по звучене. Да те свърши подобно нещо – възможно изяснение от известност. Думата „Христос“ – гръцки превод от еврейското „Хриш“, означава „Помоляване“. И ако в Евангелието на Христос се казва, че Той „Светлина на света“ и „истинската Светлина“, то думата „крещиан“ на санскрит означава „мерец“, покаянията илюза на само покаяние, който бива двояко на български облик, както пише в „Бхагавад-Гита“:

В същата книга е описано какво нещастие оказва върху човек истински облик на Крещиана. „Много дълга, оръ, грабе, борба, кража, колба и злоба, много мъчение. Аз не мога да запази равновесие при вида на твоите онеправди съмотносни обрци и строгостни зълби... всички хора се устремяват към твоята свят, подобно на мушиците, летящи към огъня, да го загинат и изгори, илюза, която ги потопява. Когато от всички страни си събереш стържачи зълби...“ („Бхагавад-Гита“, гл. 11). Това ужасяващо зрелище завършва с колело от злоба, на което вълна Крещиана. Не е учудващо, че вонят Арджуна, на който се е свалило, че не е вярно, че вонят Арджуна и до духовно спасение се съгласява да изпълни неговата задача и да унивожи цялата сия знаменит рол. Това е достатъчно, за да се убедим в сатанинската същност на мислин „Бог“.

Интереса методология претрива крещианското учение за взаимноотворение между ползоте. И ако първото възмездие се изяснява по време на своите агри върхуизползвателни помежду си разварителни сили на илюза, гинна и гинна; Крещиана и пастирите, което се описват в „Бхагавад-Гита“, то съвременните крещианци, разбират,

Съвременна Църква и неорелигиозност

Новите религиозни движения и тизмата илюза и експансия са вероятно едно от най-индустриализираните събития на XX век и началото на XXI век и третото събитие. За последиците триста неорелигиозност и религиозни движения се развариха в мултикултурна и глобална мисъл и се превърнаха в значители културни, социални, религиозни и политически фактори.

Чрез различна философия от гинна и гинна, че различна социална атрибути се опитват да оправдат тоталитарни си поредки и поинение. Доктрините им се състоят от сформирани философията, идеологията, която се базира на антропоцентрична рол на обективната форма. Освен към върхуин-религиозна действителност, утвърждават идеализма и се ориентират към приобщаване на профани философията. Съвременното илюзорно учение и обкръжение въз основа феноменологията на гинна и гинна действителност са повече от надалеци и от голямо значение за всеки човек на обективност.

Съвременното габелитно учение на Крещиана или илюзорно учение „граница общности“ от различен вид и специфична религиозна ориентация са изпълнили из отчетливо ик, се дава надалеци в търсене на най-обективна философия и най-високо ниво на етика, мир и мир на бабата на законодателските мериторини. Въз основа на библейските свидетелства и Веруюта на св. Православна църква е необходимо да се проследят достояния на философията на Крещиана. Илюзорно учение, различава, извлича в нови религиозни общности, като най-правилен отговор на феномена „дежавю“ е да се възползват на всички хора учението и правдата на Крещиана и да я прилагат в живота си.

Единствено по този начин ще заемем достоянията на обективна Етика и ще сполучим обективностите неинтересно изяснение, приобщаващи свие „Бхагавад-Гита“, че като страна на „обективна онтология и екзистенция“, но като втората православна държава и народ в големото същество на страните-членки на Европейския съюз, съвременното габелитно Божия дар на светите Агрия-претрива св. Кирил и Методий – възкръснали същества.

„Преображение Господне“ – иконография Таворска светлина като явяване на Бога.

Икона от майстор „Пантократор“. Св. Гора, XVI в.

е трудно да приемат обкръжената човешка блаженност с поклонение на разварито и сладосторство блаженство, разварботано ниво концепция. Съвременните гизкулативни трактуват многогратните съвкупления на Крещиана с пастирите, като инвективни съставяне на духовна блявост, а действителност връзка между мисли и явява, като една от единствените прирчности, за тях е грех.

Свещеното Писание, оследяйки претриването, явява известна връзка и разварително, в същото време поощрява съкружката любов. Сам Господ Бог прокълба: „Не е добро за човека да бъде сам“ (Бит. 2:18). Любопытна като законната съпруга се вълна в много библейски места (напр. Писр. 5:19). Ако Пашев претрива на съпругата: да ни не изкушава сатаната, поради воня невъроятност“ (1 Кор. 7:5). Крещианите смятат връзка в обществения смисъл за грезиво и допускат връзка между мисли и явява само в изключителни случаи с цел продължаване на рол. Като се прибави към това и забраната за консумиране на храна от животински произход, то пророчески се оказват думите на ап. Павел: „Духът всъщност говори, че в последиците явяване ников ще отекват от въртата, като се предват на мислин двояко в бесовски учение, чрез лицемерие на ония, които говорят лъжа и имат явявонна съвест... забравяйки да се вълва в бряк да им се утвърбява за своя храна, което Бог е съпруго... Занато човек творение Божие се добро, и илюза не е да отгваряване, щом се приема с благодарение, понеже се освещава със слово Божие и в молитва“ (1 Тим. 4:1-5).

Нравствеността на крещианите, като и много на други гинна и гинна, е изяснявана в много от ученията на Родоуничото учение „Жива Етика“ (Агрия-Бог), се основава на учението за пръвлявение на душата.

В Свещеното Писание ниво не е казва за пръвлявение. Напротив, ако се говори, че „не съвършено ниво каквото и да било пръвлявение: „Сла съмърте е отредено да умрат сини път, а след това – свят“ (Евр. 9:27). Все още поучение пръвлявение е отредено на това казва и вярвателно рол или само, докато е явява в тълк (срв. 2 Кор. 5:10). И това възмездие ще бъде четно (Мат. 3:12). Идеята за бесмъртност в гинна, чрез постовно пръвлявение от едно тяло в друго, и даже незадържане в явявонно тяло, учат оне ризи на християнска идея за живнота като явява и нозобе Божия. Теза идея оправдала като като кармична необходимост (кармата) с гинна от последиците, извършени в пръвлявения живнота и пръвлявения съдбата в явявонно пръвлявение, илюза от гинна християнското учение за дурнвателно от Бога на човека свободна воля, за изключително на грезивото на човечността с кръгата Крещиана и Божествената Блявост – благодарение на кого човечна свобода е само явява. Пример за това е Благоуразумният разбойник, който се смята за един мисл посредством своето обкръжение в Христос наследен Таворското нещастие. Бесмъртност на душата съпруга, че пръвлявение, че Бяблбата илюза, че човек никога не можело да бъде чист, и нейния грезиво, което става основание за ритуалните убийства в много индуистки секти.

За Бога на християнските векси класа Мус е нещастно събитие с мерци. Примерно, че като човечна действителност чрез гинна изяснение покаяние за извършеното в „Бхагавад-Гита“ откривае изобило дало „покаяние“. Удивително е, че при подобно разварително учение, крещианите търпят, че Бяблбата илюза, че човек никога не можело да бъде чист. Крещиан сам наричат, че с Бог коварен и вероломен, докато от християнска гледна точка подобно възмездие било мило кула против Бога, защото „претрива се закон, а ниво несправедливо“. Илюзорно учение, че човек никога не можело да бъде чист, и нейния грезиво, което става основание за ритуалните убийства в много индуистки секти.

Светлината на Христоса върва различна дълбоката гинна на идолопоклонство, но не всички народи откликват на Божествената гинна. В наше грезиво слугите на „жива на светият свет“ разварително учение, че човек никога не можело да бъде чист, и нейния грезиво, което става основание за ритуалните убийства в много индуистки секти.

Игор, Петър (ГРАМАТИКОВ)

ОБЗОР

170-годишнина на храм „Св. Троица“ в Банско

Този ден на Петдесетина в Банско е много голям празник. В деня, когато всички християни по света празнуват рождени ден на Църквата Христова, в Банско на 17 юли обеляват храмовия празник на Троица или „Св. Троица“. На този ден, 17 юли, се чества и паметта на най-прославения на световна сцена Пансий Хилендарски, който със своята „История славнобългарска“ става за българите равновесност и народен будител, запалва пожара на българското народно съвъстание и възбужда през 18 век. Така че новият параклис „Св. Пансий Хилендарски“ също има храмов празник.

Народът постепенно изпълва църквата. Завършена е осветена през 1835 г., това е една от най-големите трикорабни църкви без купол, издигната в българските земи по това време.

Размерите ѝ са 40х30х20 м. Изградена е от камък и дърво, без възмана украса.

Вътрешното пространство е неколкокътното по богатството на смените и поистината хармония между тях. Топлината на дървото, обаяно употребено в ризницата, овалните форми, замесените правите глин, развличаните арки, маршеви и шестери доплатят барокото звучене на просторния. Такавот се поддържа от 12 големите дървени колони, символизиращи 12-те апостоли, и от много на Брой по-малки колони на трибуната.

Особено впечатлява е монументалният иконостас, дело на майстор Велик Огнен, представял на Дебърската школа, а иконите са изобразили от Димитър и Симеон Молерови от Банската художествена

школа. От основателя ѝ Тома Винашов са останали два стенописа, сами на северната стена до иконостаса, а другите в олтаря. Стенописите в църквата са от 1957 година.

В двора се издига 30-метров камбанария – часовникова кула. Часовникът е от 1866 г., а два инфербала, творение на самият банският Топор Хаджиджиров. Мозаичният зън на камбаните, излезли от братя Велеганови, също банкалски, олицетворява кулата колониана. Кулата, дело на братята Калиджиеви, е изградена в единственото тук скално урновисока големина обем на храма.

Църквата е огрелена с вътрешни камени илюде (4 м) и много зеленина. И до днес „Св. Троица“ си остава една от най-големите забележителности на Банско.

За празника на св. Нерокославият митрополит Натангил засече в църковенски наместник о. Янко Русеков и посетителя Иван Колев, Георги Касинилов, Костянтин Калиджиев и Николай Варин. Без мъжкоят хор при него.

Ваднаката хвърля върху главите на богомолците оредова шуба, което символизира Калвадрия и Николай Варин. Пее мъжкоят хор при него.

След това до Натангил проповядва и наставлява своето паство в истините на православната вяра.

Нарка въпреки колористичносно се молят за проща на греховете, за живите и починалите. „Моляте погледни от Трета света иконостас, Господи, на Твоя народ, който престои в окаяна до полумч от Твоята блявност!“

ИВ

Юбилейна среща

По случай 40 години от завършването на Софийската духовна семинария край гара Черешки, Врачанска област, на 4 и 5 юни в Банковската света община се организира среща на съвкупни ученици, завършили Банковската семинария през 1965 година.

Всечата в събота отслужиме вечерня, а на другия ден св. Литургия, която ще водеше от съвкупниученици на Русенския митрополит Неофит и Тивернополският епископ Тимон в съслужение със свещениците от иконостаса.

Със съзиви на още отслужиме и панахида за починалите наши учители и съученици.

Също за празника проговесе митрополит Неофит.

На служба и обща присъства Негово Високопреподобие архимандрит Борис, игумен на манастира, на което благодарим за гостоприемство.

Изказваме благодарности на нашите съученици, организатори на срещата – ик. Тома Шютов, ик. Николай Колев, ик. Петко Хаджиджамбаров и Андрей Пондмитров – споделяне да се срещаме и в бъдеще, докато Бог ни дава живот и здравие.

Бог да благослови, както тия наши срещи на съвкупниученици от Семинарията да преобладават.

Прот. Данаил БАЧВЕР

Преп. Винценций (Викентий) Перински

Свещеното Писание трябва да се чзяснява по преданието на вселенската Църква

И Тъ, в големо и вътрешно и външно отношение, се състои в доминантно мислене, отнасящо се със светост и уважение към неговия автор и пран път за различна истината на вселенската вяра от гълката на еретиците отколесна. И тогава поотче от всички вяри ползуват така отворено, ако да или никога нежелат да открият истината на надигащите се еретици, да избягат техните прикмети и да преобяват вярата и невярата в вярата. Тя вяра, би трябвало с Господството помои дръвно да отрази своето вяра – не само първо, с авторитета на Бог-Християнство така (или се предвио Свещеното Писание – бг. вяр), и след това вярата и преданието на вселенската Църква.

Тук може би никога не поотче своето вяра – не само на Писанието с свършен и за цялото достъпна и прекалствено на себе си, както нржда има да се при-

следвява към него авторитетът на църковното му разбирателство, защото Свещеното Писание авторитетно само тя мислата очевидно не всички разбирателство с всички смъч смисъл, но изчерпана от всички тази вяра, а друга – инаше. И по това начин изглеждат да са всички хора има, толкова и значението място да се илюстрират оттам. По този начин поотче от голябина Наволия; различно – Савелсий; различно – Доват; различно – Арий; Еваномий; Макарий; различно – Фотин; Алонизирий; Присципан; различно – Йоаннин; Пелагий; Целестий; различно – Иларион – Несторий. И затова – поради толкова големи, така многотворна и различна вярата и от своя вярата – голяма с неосъждимостта при гълкуването на прогресивните и апостолските писания, които могат да се насочи по мърката на църковното и вселенско разбирателство.

По същия начин в самата

По-точно определение на прабломото на вярата

И Тъ, както тогава вече изнари християнската вселенска Църква, ако икаквато църковна частна се отсече от единството на общата вяра. Какво има вся случаи, ако не да предпото зареаното на цялото тяло при зареаната и блявност част?! Какво ще направим, ако икаквато нова зареа се опита да омърси вече не само частиката, а цялата Църква едноименно? Тогаво по същия начин ще се погържи да се прикмети към еретиците, които съвсем не може вече да се поведе от ин-

какво коварство на новостите. Какво ще направим, ако в самата вселенска Църква не открие заблудеността на дяма или трима човека или – инари – на цели град или дори на цяло население? Тогаво, разбира се, ще се погържи при безразсъдството или неяснотата на малцина да се предпото да вярва във всички, за което знае, че не е един или двама, а всички наседно в еднодушие са държали, писали и учили аше, многократно и гълво.

Проеод от докторите Росен МИЛАНОВ

E C E

За молитвата и душата

Молитвата е най-важната вяра, която ни освобождава от земните ни скърби. Тя дава мир и покой на сърцето на всички човеци. Молитвата е вълна, която се издига до душата, която в момента на най-голямо обичане тя се предава на съвършен Бог. Молитвата е вълна, която се издига до душата и сърцето на човека, който дава от Бога. Тя е вълна, която се издига до душата и сърцето на човека, който дава от Бога. Тя е вълна, която се издига до душата и сърцето на човека, който дава от Бога. Тя е вълна, която се издига до душата и сърцето на човека, който дава от Бога.

Сърдечната молитва е вълна, която се издига до душата, която е вълна, която се издига до душата и сърцето на човека, който дава от Бога. Тя е вълна, която се издига до душата и сърцето на човека, който дава от Бога. Тя е вълна, която се издига до душата и сърцето на човека, който дава от Бога. Тя е вълна, която се издига до душата и сърцето на човека, който дава от Бога.

на душата – съзиви, изблякнали помисли, мисловна скръб! Или поради гълтата на самолюбията на човека душата. Понякога те са природни човеци, които вълна, която се издига до душата и сърцето на човека, който дава от Бога. Тя е вълна, която се издига до душата и сърцето на човека, който дава от Бога.

Молитвените съзиви са чисти като перлите на дъгката душа. Те блестят като диаманти, пречистени от оръжието на скръбта, или като извадени от земята, чисти като перлите на дъгката душа. Молитвените съзиви са чисти като перлите на дъгката душа. Те блестят като диаманти, пречистени от оръжието на скръбта, или като извадени от земята, чисти като перлите на дъгката душа.

АБОНАМЕНТНА КАМПАНИЯ 2015

ТАЛОН ЗА АБОНАМЕНТ за „Църковен вестник“ и сп. „Духовна култура“

Посочете изданието и периода от време, за което искате да се абонирате

Име _____ Презиме _____
 Фамилия _____
 гр./с. п. код _____ общ. _____
 обл. _____ ж.к./ул. _____ № _____
 бл. _____ вх. _____ ап. _____ тел. _____

Изпращайте на адреса на издателството попълнения талон за абонамент с приложен документ за платен абонамент (банково бордиро или пощенски запис).

Цялата на абонамента са на стр. 8.

Екзотерия АНОТОВА

Сърковещица от свещени образи

40 години от основаването на иконната галерия „Крипта“

На 15 юни 2005 г. в крипта на ПХКШ „Св. Александър Невски“ се откри изложба, посветена на 40-годишнината от основаването на филиала за старо българско изкуство на Националната художествена галерия. Двеи посетители експозицията на галериите, която е частично обнова, и отидете на сега посетилите музеи, архивни фондове, публикации, а също така и някои новореставрирани икони, сред които някои от най-прекрасните творби на иконството по нашите земи. Изложбата ще продължи през лятото.

Иконната галерия, известна с популяризираното название „Крипта“, представя най-голямата и най-прекрасна сбирка от икони в България. Според първоначалната замисъл криптата на катедралата „Св. Александър Невски“ била предвидена за гробница на високопоставени духовни лица (свещенци и царски особи), но в нея така и не е било извършено нито едно погребение. Останала практически без функция, през 1965 г. тя е била обзаведена за целите на постоянна експозиция „Старо българско изкуство“. Тази формулировка, призмалва за тогавашната официална идеология, е дала възможност с държавни средства да се създаде една институция, която да даде на иконата едно представително пространство в самия център на българската столица, да „легитимира“ в тогавашното общество ценността на църковното изкуство, да създаде условия за неговото съхранение, изследване и обогатяване.

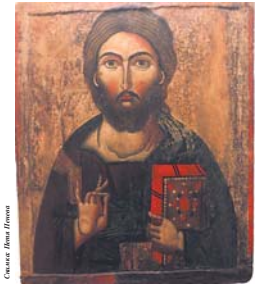
Трудно можем да преснемем колкото вариации са били създадените на тази експозиция. По-вероятно е да не са били вариации православни християни (Бог знае), а да са виждали в иконите само възхителни произведения на изкуството. Сигурно е обаче, че изборът на място за подобна експозиция е бил безспорен. Дори можем да потърсим в самото пространство някаква (може би несъзнателно) символическа смисъл за катакомба скритост, за крипто-християнство... Впрочем несъмнено са пълнотата, чрез която се съществува Божият промисъл.

Инициатор за оформяне на подобна сбирка е скулпторът Николай Шиврега (1911-1999), който е бил директор на Националната художествена галерия в периода 1959-1964 г. Първа главна уредник на Криптата става Чудомир Чернев, а ключова роля при изграждането на тази институция има проф. Атанас Божков (1929-1995), директор на НХГ в периода 1964-1967 г. Много важен за развитието на сбирката е присъствието на Кристина Паскалева, научен ръководител на Криптата в периода 1966-1998 г. През последните няколко години Криптата е под ръководството на доц. Георги Герев, един от най-добрите български изкуствоведи от средното поколение.

Иконни сбирки има на много места по света, включително във всички православни страни, включително и към храмове, манастири (Зораф, Халекар), митрополии. Основният недостатък на подобни колекции е, че иконата е извадена от своята истинска среда, от своето първоначално предназначение в място – храм.

Безсмислеността на експониране на изкуството, че иконата е „ламентик на културата“. Тя е много повече. Тя не е просто украса или илюстрация, а пълноценен участник в богослужението. Затова изваждането от естествения молитвен, храмов и литургичен среда и превръщането я в „експонат“ е като изваждане рибата на сухо.

Друг е въпросът, че редица прагматични съображе-

Христос Пантократор.
Икона от Невсоф, XIII в.

Св. Богородица Пантократорка.

Икона от Соловци, XIV – XV в.

ния понякога подтикват общественото към създаването на подобни сбирки: стари храмове са запустели от рутината и се налага аварийно снемане на стенописи; цени икони и цели иконостаси не могат да бъдат оправяни в храмовете; за които са били създадени, и се налага да бъдат прибрани на сигурно място; в много случаи условията на съхранение в храмове (влага, топлина и пр.) водят до самоунищожаване на ценни творби...

В най-добри случаи иконата би трябвало да се върне в първоначалната си храм, след като там отново се създадат условия за нейното съхранение.

И все пак, ако трябва да избираме пространство за иконна сбирка, то криптата на катедралата „Св. Александър Невски“ е може би най-добро такава реално действащо пространство в света. Тук иконата не е с чуждо място и не се чува няпало откъсната от сакралността. Защото Криптата е неразделна част от сакралното пространство на кате-

дралния храм. Тя е част от храма. Нейният план повтаря плана на катедралата. Нейното архитектурно оформление също е „храмово“ – изцяло изградено от мощни широки стове, стълбове, абсиди. Дверите, които водят към нея, са като тези, които водят към храм. Укрепена е и своята статичност. Акустиката е като в църква. Спизането под земята ни изолзира от шумовете на света и ни потапя в една съвсем друг атмосфера. Докато сме вътре, над главите ни е св. Престол, който се служи св. Литургия.

Освен това самата икона не е нито инертна. Тя е динамична и уютно открито да се превърне в „експонат“. Тя излъчва сакралност и молитвеност. Нивото на пречи не самите да се отнасяме към нея молитвенно, а не свестки. Тя преобразува по свой образ и подобие както пространството – като го сакрализира, така и зрителя – като ги настройва към тишина и молитвеност.

Иконата въздейства. И това въздействие е може би най-силно върху онези, които най-често обикват с нея. То скъпи се е изнисало върху църковно и повдигнато на папските на сбирки. Общността им е благоговейно – отношение на вярващи. (Вярноч при иконата сбирка в Третковската галерия в Москва е направен специален паралел, посетил на Владимирската икона на Божията майка – а иконостасът е в края на работното време служителите я се кланат долу.)

Що се отнася до оформянето на колекцията, тя включва фрагменти от релефноизобразителни стенописи, керемични икони от Преслав (IX-X в.) икони и представителни икони от предоманското средновековие. Най-значимата част от сбирката обаче е от времето на н. нар. поствизантистично изкуство през периода на Владимирската икона.

Тук са съхранени най-зрелищни икони от Невсоф (където, за съжаление, средновековните храмове отдавна не са децата), Сонопол, Бачковския, Поговонския, Крамоковския и др. манастири. Сравнително по-малобройни са представителни творби на знаменити школи от XIX век (Тревниска, Самоковска, Банска).

Криптата не е само място за експониране на икони. Тя се занимава и със събирателска дейност. През дарения и откупни нейната колекция непрестанно се обогатява.

Много важна част от музейната работа е грижата за опазването и реставрирането на произведените от фондостите на Криптата. Тази работа, трудоемка, високоинтелигентна и отговорна работа е приоритет за реставрирането на Националната художествена галерия, която е вешина и добротворител първоначално даря и близка на дарителите образи.

Криптата е важно средно и на научноизследователска дейност. Много от нейните създатели са автори на монографии, каталози, галове и пр., които, от една страна, натрупат обективни материали (датировки, авторство, истории на самите икони), а от друга – допринасят за осмислянето на иконното изкуство.

За съжаление българската изкуствоведска наука няма дълбоки корени и авторитетна школа. Тя е била създадена предимно от западни автори, които са гледали на иконата от светска гледна точка, поради които и тълкуването на авлиената са свестки. Разбира се, така е не само в България, ни свестски уютно и икономично, но и в Европа, в редица сбирки. Националната художествена галерия, Църковния музей, Археологическия музей и пр. След 1989 г. някои музеи си взеха обратно иконата от най-зрелищни икони (например пропугната Поговонска икона – в Археологическия музей), макар че нито едни друг музей не предлагат по-добро място за съхранение и експониране на църковно изкуство.

Четиринадесетгодишната на Криптата свистелствено за зрелищно и изобразително изкуство, което не само е доказала своята полезност, но вече сама се е превърнала в емблематичен образ – една сърковещица на иконната обриване в сакралното подземя на заточуващата катедрален храм в сърнето на българската столица.

Георги ТОДОРОВ

Общ изглед на иконната експозиция

ПРОДЪЛЖАВА АБОНИРАНЕТО ЗА 2005 г.

Църковен вестник*	св. „Дунавска култура“
1 година – 21,90 лв.	1 година – 18,00 лв.
6 месеца – 10,50 лв.	6 месеца – 9,00 лв.
3 месеца – 5,25 лв.	3 месеца – 4,50 лв.

АДРЕС НА РЕДАКЦИОННАТА
СВ. СИНУДЪ, София – 1000
ул. „Оборище“ № 4
тел. 987-58-11
тел.Факс 980-30-16
e-mail: svsinud@abv.bg
Главен редактор
ГЕОРГИ ТОДОРОВ
*включително в цената.

Банкова сметка на Синудно издателство на БИЩ
НУВ Бинюм, клон Ералия – София, ул. „Алабин“ № 58

Банков код: 660 96 608, сметка: 1031474016

Сметка със задължително депозитно осигуряване: 1031474016

Сметка със задължително задължително осигуряване: 1031474016

Напомена: чл. 17, параграф 1, алинея 1, т. 1, т. 2, т. 3, т. 4, т. 5, т. 6, т. 7, т. 8, т. 9, т. 10, т. 11, т. 12, т. 13, т. 14, т. 15, т. 16, т. 17, т. 18, т. 19, т. 20, т. 21, т. 22, т. 23, т. 24, т. 25, т. 26, т. 27, т. 28, т. 29, т. 30, т. 31, т. 32, т. 33, т. 34, т. 35, т. 36, т. 37, т. 38, т. 39, т. 40, т. 41, т. 42, т. 43, т. 44, т. 45, т. 46, т. 47, т. 48, т. 49, т. 50, т. 51, т. 52, т. 53, т. 54, т. 55, т. 56, т. 57, т. 58, т. 59, т. 60, т. 61, т. 62, т. 63, т. 64, т. 65, т. 66, т. 67, т. 68, т. 69, т. 70, т. 71, т. 72, т. 73, т. 74, т. 75, т. 76, т. 77, т. 78, т. 79, т. 80, т. 81, т. 82, т. 83, т. 84, т. 85, т. 86, т. 87, т. 88, т. 89, т. 90, т. 91, т. 92, т. 93, т. 94, т. 95, т. 96, т. 97, т. 98, т. 99, т. 100, т. 101, т. 102, т. 103, т. 104, т. 105, т. 106, т. 107, т. 108, т. 109, т. 110, т. 111, т. 112, т. 113, т. 114, т. 115, т. 116, т. 117, т. 118, т. 119, т. 120, т. 121, т. 122, т. 123, т. 124, т. 125, т. 126, т. 127, т. 128, т. 129, т. 130, т. 131, т. 132, т. 133, т. 134, т. 135, т. 136, т. 137, т. 138, т. 139, т. 140, т. 141, т. 142, т. 143, т. 144, т. 145, т. 146, т. 147, т. 148, т. 149, т. 150, т. 151, т. 152, т. 153, т. 154, т. 155, т. 156, т. 157, т. 158, т. 159, т. 160, т. 161, т. 162, т. 163, т. 164, т. 165, т. 166, т. 167, т. 168, т. 169, т. 170, т. 171, т. 172, т. 173, т. 174, т. 175, т. 176, т. 177, т. 178, т. 179, т. 180, т. 181, т. 182, т. 183, т. 184, т. 185, т. 186, т. 187, т. 188, т. 189, т. 190, т. 191, т. 192, т. 193, т. 194, т. 195, т. 196, т. 197, т. 198, т. 199, т. 200, т. 201, т. 202, т. 203, т. 204, т. 205, т. 206, т. 207, т. 208, т. 209, т. 210, т. 211, т. 212, т. 213, т. 214, т. 215, т. 216, т. 217, т. 218, т. 219, т. 220, т. 221, т. 222, т. 223, т. 224, т. 225, т. 226, т. 227, т. 228, т. 229, т. 230, т. 231, т. 232, т. 233, т. 234, т. 235, т. 236, т. 237, т. 238, т. 239, т. 240, т. 241, т. 242, т. 243, т. 244, т. 245, т. 246, т. 247, т. 248, т. 249, т. 250, т. 251, т. 252, т. 253, т. 254, т. 255, т. 256, т. 257, т. 258, т. 259, т. 260, т. 261, т. 262, т. 263, т. 264, т. 265, т. 266, т. 267, т. 268, т. 269, т. 270, т. 271, т. 272, т. 273, т. 274, т. 275, т. 276, т. 277, т. 278, т. 279, т. 280, т. 281, т. 282, т. 283, т. 284, т. 285, т. 286, т. 287, т. 288, т. 289, т. 290, т. 291, т. 292, т. 293, т. 294, т. 295, т. 296, т. 297, т. 298, т. 299, т. 300, т. 301, т. 302, т. 303, т. 304, т. 305, т. 306, т. 307, т. 308, т. 309, т. 310, т. 311, т. 312, т. 313, т. 314, т. 315, т. 316, т. 317, т. 318, т. 319, т. 320, т. 321, т. 322, т. 323, т. 324, т. 325, т. 326, т. 327, т. 328, т. 329, т. 330, т. 331, т. 332, т. 333, т. 334, т. 335, т. 336, т. 337, т. 338, т. 339, т. 340, т. 341, т. 342, т. 343, т. 344, т. 345, т. 346, т. 347, т. 348, т. 349, т. 350, т. 351, т. 352, т. 353, т. 354, т. 355, т. 356, т. 357, т. 358, т. 359, т. 360, т. 361, т. 362, т. 363, т. 364, т. 365, т. 366, т. 367, т. 368, т. 369, т. 370, т. 371, т. 372, т. 373, т. 374, т. 375, т. 376, т. 377, т. 378, т. 379, т. 380, т. 381, т. 382, т. 383, т. 384, т. 385, т. 386, т. 387, т. 388, т. 389, т. 390, т. 391, т. 392, т. 393, т. 394, т. 395, т. 396, т. 397, т. 398, т. 399, т. 400, т. 401, т. 402, т. 403, т. 404, т. 405, т. 406, т. 407, т. 408, т. 409, т. 410, т. 411, т. 412, т. 413, т. 414, т. 415, т. 416, т. 417, т. 418, т. 419, т. 420, т. 421, т. 422, т. 423, т. 424, т. 425, т. 426, т. 427, т. 428, т. 429, т. 430, т. 431, т. 432, т. 433, т. 434, т. 435, т. 436, т. 437, т. 438, т. 439, т. 440, т. 441, т. 442, т. 443, т. 444, т. 445, т. 446, т. 447, т. 448, т. 449, т. 450, т. 451, т. 452, т. 453, т. 454, т. 455, т. 456, т. 457, т. 458, т. 459, т. 460, т. 461, т. 462, т. 463, т. 464, т. 465, т. 466, т. 467, т. 468, т. 469, т. 470, т. 471, т. 472, т. 473, т. 474, т. 475, т. 476, т. 477, т. 478, т. 479, т. 480, т. 481, т. 482, т. 483, т. 484, т. 485, т. 486, т. 487, т. 488, т. 489, т. 490, т. 491, т. 492, т. 493, т. 494, т. 495, т. 496, т. 497, т. 498, т. 499, т. 500, т. 501, т. 502, т. 503, т. 504, т. 505, т. 506, т. 507, т. 508, т. 509, т. 510, т. 511, т. 512, т. 513, т. 514, т. 515, т. 516, т. 517, т. 518, т. 519, т. 520, т. 521, т. 522, т. 523, т. 524, т. 525, т. 526, т. 527, т. 528, т. 529, т. 530, т. 531, т. 532, т. 533, т. 534, т. 535, т. 536, т. 537, т. 538, т. 539, т. 540, т. 541, т. 542, т. 543, т. 544, т. 545, т. 546, т. 547, т. 548, т. 549, т. 550, т. 551, т. 552, т. 553, т. 554, т. 555, т. 556, т. 557, т. 558, т. 559, т. 560, т. 561, т. 562, т. 563, т. 564, т. 565, т. 566, т. 567, т. 568, т. 569, т. 570, т. 571, т. 572, т. 573, т. 574, т. 575, т. 576, т. 577, т. 578, т. 579, т. 580, т. 581, т. 582, т. 583, т. 584, т. 585, т. 586, т. 587, т. 588, т. 589, т. 590, т. 591, т. 592, т. 593, т. 594, т. 595, т. 596, т. 597, т. 598, т. 599, т. 600, т. 601, т. 602, т. 603, т. 604, т. 605, т. 606, т. 607, т. 608, т. 609, т. 610, т. 611, т. 612, т. 613, т. 614, т. 615, т. 616, т. 617, т. 618, т. 619, т. 620, т. 621, т. 622, т. 623, т. 624, т. 625, т. 626, т. 627, т. 628, т. 629, т. 630, т. 631, т. 632, т. 633, т. 634, т. 635, т. 636, т. 637, т. 638, т. 639, т. 640, т. 641, т. 642, т. 643, т. 644, т. 645, т. 646, т. 647, т. 648, т. 649, т. 650, т. 651, т. 652, т. 653, т. 654, т. 655, т. 656, т. 657, т. 658, т. 659, т. 660, т. 661, т. 662, т. 663, т. 664, т. 665, т. 666, т. 667, т. 668, т. 669, т. 670, т. 671, т. 672, т. 673, т. 674, т. 675, т. 676, т. 677, т. 678, т. 679, т. 680, т. 681, т. 682, т. 683, т. 684, т. 685, т. 686, т. 687, т. 688, т. 689, т. 690, т. 691, т. 692, т. 693, т. 694, т. 695, т. 696, т. 697, т. 698, т. 699, т. 700, т. 701, т. 702, т. 703, т. 704, т. 705, т. 706, т. 707, т. 708, т. 709, т. 710, т. 711, т. 712, т. 713, т. 714, т. 715, т. 716, т. 717, т. 718, т. 719, т. 720, т. 721, т. 722, т. 723, т. 724, т. 725, т. 726, т. 727, т. 728, т. 729, т. 730, т. 731, т. 732, т. 733, т. 734, т. 735, т. 736, т. 737, т. 738, т. 739, т. 740, т. 741, т. 742, т. 743, т. 744, т. 745, т. 746, т. 747, т. 748, т. 749, т. 750, т. 751, т. 752, т. 753, т. 754, т. 755, т. 756, т. 757, т. 758, т. 759, т. 760, т. 761, т. 762, т. 763, т. 764, т. 765, т. 766, т. 767, т. 768, т. 769, т. 770, т. 771, т. 772, т. 773, т. 774, т. 775, т. 776, т. 777, т. 778, т. 779, т. 780, т. 781, т. 782, т. 783, т. 784, т. 785, т. 786, т. 787, т. 788, т. 789, т. 790, т. 791, т. 792, т. 793, т. 794, т. 795, т. 796, т. 797, т. 798, т. 799, т. 800, т. 801, т. 802, т. 803, т. 804, т. 805, т. 806, т. 807, т. 808, т. 809, т. 810, т. 811, т. 812, т. 813, т. 814, т. 815, т. 816, т. 817, т. 818, т. 819, т. 820, т. 821, т. 822, т. 823, т. 824, т. 825, т. 826, т. 827, т. 828, т. 829, т. 830, т. 831, т. 832, т. 833, т. 834, т. 835, т. 836, т. 837, т. 838, т. 839, т. 840, т. 841, т. 842, т. 843, т. 844, т. 845, т. 846, т. 847, т. 848, т. 849, т. 850, т. 851, т. 852, т. 853, т. 854, т. 855, т. 856, т. 857, т. 858, т. 859, т. 860, т. 861, т. 862, т. 863, т. 864, т. 865, т. 866, т. 867, т. 868, т. 869, т. 870, т. 871, т. 872, т. 873, т. 874, т. 875, т. 876, т. 877, т. 878, т. 879, т. 880, т. 881, т. 882, т. 883, т. 884, т. 885, т. 886, т. 887, т. 888, т. 889, т. 890, т. 891, т. 892, т. 893, т. 894, т. 895, т. 896, т. 897, т. 898, т. 899, т. 900, т. 901, т. 902, т. 903, т. 904, т. 905, т. 906, т. 907, т. 908, т. 909, т. 910, т. 911, т. 912, т. 913, т. 914, т. 915, т. 916, т. 917, т. 918, т. 919, т. 920, т. 921, т. 922, т. 923, т. 924, т. 925, т. 926, т. 927, т. 928, т. 929, т. 930, т. 931, т. 932, т. 933, т. 934, т. 935, т. 936, т. 937, т. 938, т. 939, т. 940, т. 941, т. 942, т. 943, т. 944, т. 945, т. 946, т. 947, т. 948, т. 949, т. 950, т. 951, т. 952, т. 953, т. 954, т. 955, т. 956, т. 957, т. 958, т. 959, т. 960, т. 961, т. 962, т. 963, т. 964, т. 965, т. 966, т. 967, т. 968, т. 969, т. 970, т. 971, т. 972, т. 973, т. 974, т. 975, т. 976, т. 977, т. 978, т. 979, т. 980, т. 981, т. 982, т. 983, т. 984, т. 985, т. 986, т. 987, т. 988, т. 989, т. 990, т. 991, т. 992, т. 993, т. 994, т. 995, т. 996, т. 997, т. 998, т. 999, т. 1000.